

इदं यमाष्टकं निबं प्रातस्तथाय यः पठेत् ।
यमास्तस्य भयं नास्ति सर्वपापात् प्रसूयते ॥
महापापी यदि पठेत् निबं भक्ता च नारद ।
यमः करोति तं शुद्धं कायबुद्धेन निश्चितम् ॥
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे २६ अध्यायः ॥ ३॥
पारिभाषिकयमदन्ता यथा,—
“कार्त्तिकस्य दिनान्यष्टावष्टायष्टायस्य च ।
यमस्य दशना एते लज्जाहारी स जीवति ॥”
इति वेद्यकम् ॥ ३॥

(“पङ्कमस्त्यवसातेलघुतगन्वाच्च ये नराः ।
वृष्टगन्वाच्च ये वान्ति गन्तारस्ते यमालयम् ।
युका ललाटमायान्ति बलिं नाश्रन्ति वायसाः ।
येषां वापि रतिर्नास्ति यातारस्ते यमालयम् ॥”
इति सुश्रुते रुचस्थाने ११ अध्यायः ॥

अस्य शापटतान्तं शापान्तटतान्तश्च यम-
राजशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ ३॥) शरीरसाधना-
पेक्षानिबन्धनम् । इत्यमरः । २ । ७ । ४६ ॥
“उपायान्तरनिरपेक्षं शरीरमात्रसाध्यं निबं
यावज्जीवमवश्यकार्यं यत्कर्म सत्वास्तेषां तद-
यमः । यमेरन् ॥

‘अहिंसा सत्यवचनं ब्रह्मचर्यमकल्मषता ।

अस्तेयमिति पञ्चेते यमाश्चैव व्रतानि च ॥’

इति मनुः ।” इति तट्टीकायां भरतः ॥

स च अष्टाङ्गयोगान्तर्गतविशेषः । स तु
दशविधो यथा,—

“ब्रह्मचर्यं दया नान्तिर्धानं सत्यमकल्मषता ।

अहिंसास्तेयमाधुर्यं दमश्चेति यमाः स्मृताः ॥”

इति गारुडः १०६ अध्यायः ॥ ३॥

स च पञ्चविधो यथा,—

“अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यापरिग्रहौ ।

यमाः पञ्चाथ नियमाः शौचं हि विधमौ रितम् ॥”

इति तत्त्वैव २३० अध्यायः ॥

“अहिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहा यमाः ॥”

इति पातञ्जले साधनपादे ३०० यच्छ्रुति निय-

च्छ्रुति इन्द्रियग्राममनेनैति । यम+घञ् ।

संयमः ॥ यथा, अमरः । ३ । २ । १८ ।

“विद्यामो विद्यमो यामो यमः संयामसंयमौ ॥”

काकः । शनिः । इति मेदिनी । मे, २३ ॥

(विष्णुः । यथा, महाभारते । १३ । १४ । ३० ।

“अतीन्द्रः संयमः सर्गो धृतात्मा नियमो यमः ॥”

“अन्तर्बुद्धेर्विदुः यमः ॥” इति तद्गार्थं शङ्करा-

चार्यः ॥)

यमः, चि, (यच्छ्रुति एकत्र गर्भाशये निरतो

भवतीति । यम+घञ् ।) यमजः । इति

मेदिनी । मे, २३ ॥ तयोर्ज्येष्ठत्वनिष्पन्नं यथा,

“बहिर्वर्णेषु चारित्र्याद्यमयोः पूर्वजन्तवः ।

यस्य जातस्य यमयोः पश्यन्ति प्रथमं सुखम् ।

सन्तानः पितरश्चैव तस्मिन् ज्येष्ठं प्रतिष्ठितम् ॥

जन्मप्राप्त्यात् ज्येष्ठं यमयोः न तु निषेक-

प्राप्त्यात् जन्मप्राप्त्यसन्देहे सुखदर्शनप्राप-

त्यात् ।” इति उद्वाहृतम् ॥ (यथा,—

“बीजेऽन्तर्वायुना भिन्नं द्वौ जीवौ कुचमागता ।

यमाविद्यभिधीयते धर्मेतरपुरःसरौ ॥”

इति सुश्रुते शरीरस्थाने द्वितीयेऽध्याये ॥

अनयोरेकस्य वृद्धिपरस्य क्षीयताकथमित्यत

आह ।

“कर्मोक्तत्वादिधर्माश्रमेदात्

शुक्राखण्डं वृद्धिर्मुपैति कुक्षौ ।

एकोऽधिको न्यूनतरो द्वितीय

एवं यमेऽप्यधिको विशेषः ॥”

इति चरके शरीरस्थाने द्वितीयेऽध्याये ।)

यमकं, क्री, (यमं युज्यमानं कायति प्राप्नोतीति ।

के+कः ।) शब्दानुसारः । तस्य लक्षणं

यथा,—

“सत्यं पृथग्गर्भायाः स्वरस्यजनसंहतिः ।

क्रमेण तेनैवावृत्तिर्यमकं विनिगद्यते ॥

अत्र द्वयोरपि पदयोः कश्चित् सार्धकत्वं

कश्चित्तिर्यकत्वं कश्चिदेकस्य सार्धकत्वमपरस्य

निरर्थकत्वमत उक्तं सत्यं इति । तेनैव

क्रमेणेति दमो मोद इत्यादेर्विभक्तविषयत्वं

स्मृतम् । एतच्च पदपादादङ्गोकावृत्तित्वेन

पादादावृत्तेऽनेकविषयतया प्रभूततमभेदं

दिक्प्राप्तमुदाह्रियते ।

‘नवपलाशपलाशवनं पुरः

स्तुटपरागपरागतपङ्कजम् ।

वृद्धलतान्तलतान्तमलोकयत्

ससुरभिं सुरभिं सुमनोभरः ॥’

इति माघे । ६ । २ ॥

अत्र पदावृत्तिः पलाशपलाशेति सुरभिं

सुरभिमित्यत्र च द्वयोः सार्धकत्वम् । लतान्त-

लतान्तत्वेन प्रथमस्य निरर्थकत्वं परागपरागे-

त्यत्र द्वितीयस्य एवमन्वयाप्युदाहार्यम् । यम-

कादौ भवेदेकं ललोन्वोलेनोक्त्या । इत्युक्त-

नयात् । सुजलतां जडतामवलाज्ज न इत्यत्र

न यमकत्वहानिः ।” इति साहित्यदर्पणे दशमः

परिच्छेदः । १०० । (यमकालङ्कारस्तु युग्मपाद-

यमकायुग्मपादयमकाद्यन्तयमक-पादमध्ययमक-

पादान्तयमक-पादादियमक-पादादिमध्ययमक-

पादाद्यन्तयमक-मध्यान्तयमक-काष्ठीयमकगर्भ-

यमकचक्रवालयमकपुष्पयमकमहायमकमिथुन-

यमकवृन्तयमकविषययमकसुव्रथयमकसर्वयमक-

यमकावलीभेदात् बहुविधः । तत्तल्लक्षणोदाह-

रणादिकं भट्टिकाये दशमसर्गे यमकचक्रे काव्या-

दर्शे दशमपरिच्छेदे च द्रष्टव्यम् ॥ अष्टविशेषः ।

यथा, महाभारते । ४ । ५५ । ४२ ।

“ततो विराटस्य सुतः सयमावृत्तं वाजिनः ।

यमकं मण्डलं कृत्वा तान् योधान् प्रववारवत् ॥”

“यमकं शृङ्गां निरोधकं मण्डलं कृत्वा ।” इति

तट्टीकायां नीलकण्ठः ॥ सट्टम् । यथा, महा-

भारते । ३ । १६ । ८ ।

“मण्डलानि विचित्राणि यमकानीतराणि च ।

सन्धानि च विचित्राणि दक्षिणानि च सर्वशः ॥”

“यमकानि सट्टशानि ।” इति तट्टीकायां नील-

कण्ठः ॥ चि, यमजः । इति मेदिनी । के, १४२ ॥

यमकः, पुं, (यम+भावे घञ् । स्वार्थे कञ् ।)

संयमः । इति मेदिनी । के, १४२ ॥

यमकालिन्दी, स्त्री. (यमः कालिन्दी च सुतः सुता

च यस्याः ।) संज्ञा । सा च सूर्यपत्नी । इति

शब्दरत्नावली ॥

यमकोटः, पुं, (यमस्य चकः कोटः ।) सुवर्णनामा

कोटः । इति चिकित्सकः ॥

यमकोटिः, स्त्री, लङ्कायाः पूर्वं पृथिव्याश्चतुर्धामे

देशविशेषः । यथा,—

“लङ्का कुम्भे यमकोटिरस्याः

प्राक्पश्चिमे रोमकपत्तनश्च ।

अधस्ततः सिङ्गपुरं सुमेरुः

सौम्येऽथ याम्ये वडवानलश्च ।

कुट्टपपादान्तरितानि तानि

स्थानानि वड्गोलविदो वदन्ति ॥”

इति सिद्धान्तशिरोमणिः ॥

यमचण्डः, पुं, (यमं चण्डयतीति । चण्डि+

अण् ।) योगविशेषः । यथा,—

“इं मवापूर्वफलस्युक्त्या पुण्याप्या च चन्द्रयोः ।

ज्येष्ठानुराधा भरणी चाश्विनी कुजवासरे ॥

हस्तार्द्रा चन्द्रये मृगशिरा पूर्वाषाढा च रेवती ।

जीवे श्रुत्तरभाद्रश्च शुक्रादे स्थातिरोहिणी ।

शनिवारे श्रुतमिषा श्रवणा यमचण्डकः ॥”

इति सारसंयमः ॥

अपि च ।

“चण्डोऽखण्डश्चैव योक्तुं खण्डपतिदिने सौम्यवारे-

ऽर्थमापि ॥”

अस्य वर्णकालनिर्ययो यथा,—

“यमचण्डे त्यजेदष्टौ ऋतौ दादश नाडिकाः ।

अन्धेषां पापयोगानां मध्याह्नात् परतः शुभम् ॥”

अस्य दोषा यथा,—

“अभिर्जातो न जीवेत यदि शक्रसमो भवेत् ।

विषादे विधवा नारी यात्रायां मरणं भवेत् ॥

निष्कलं क्षविषाणिष्यं विदारमने च सर्व्वता ।

यष्टप्रवेशे भङ्गः व्याचूडयां मरणं ध्रुवम् ॥

ऋणदाने फलं नास्ति व्रतदाने च निष्कले ।

शुभकर्मणि सर्व्वानि नैव कुर्व्यादित्युक्तम् ॥”

इति ज्योतिष्साधम् ॥

रविवारे १० । ११ । सोमवारे ८ । ६ । मङ्गल-

वारे १७ । १८ । १२ । बुधवारे १३ । ६ ।

शुक्रवारे १५ । ४ । शनिवारे २४ । २२ । इति

यमचण्डयोगः ॥

यमजः, चि, (यमो यमकः सन् जायते इति ।

जन्+ङः ।) एककालीनैकगर्भजातसन्तान-

द्वयम् । यथा, मेदिनी । मे, २३ ।

“यमोऽन्यलिङ्गो यमजे नाकाके श्रमने शनौ ॥”

(यथा च कथासरित्सागरे । २३ । ६१ ।

“शान्तिकरोऽपि पुरोधा आहृतस्तं शान्ति-

सोममपरम् ।

वैश्वानरमर्पितवान् पित्रिणा पुत्रकौ

यमौ ॥”)